

NEDERLANDSCH PHILOLOGEN-CONGRES.

Woensdag 26 April had in het Universiteitsgebouw te Utrecht de opening plaats van het Achtste Nederlandsche Philologencongres, dat gehouden werd onder voorzitterschap van professor dr. W. Vogelsang uit Utrecht. *(foto Jochman).*

De antieke kast daarentegen was zeer leelijk : grof, lomp, zwaar. Maar Jan beweerde ook hiervan, dat er schatten aan te verdienen waren. En het geluk was hem gunstig; ook de kast werd verkocht voor een aanzienlijken prijs. Wil leefde in louter zonneschijn, schreef zelfs een opgewonden brief naar Moeder, waarin ze van het succes vertelde. Moeder antwoordde hierop alleen met de laconieke woorden : „Wees maar voorzichtig."

En toen kwam er plotseling stagnatie in den handel.

Een kleine Bébé kondigde haar komst aan, en Jan was hierover zóo verrukt, dat hij plotseling alle bevoegdheid, om iets bijzonders „op zijn kop te tikken," scheen verloren te hebben. Jan en Willy filosofeerden niet meer over de groote rijkdommen, die ze met de oudheden zouden verdienen, neen, ze fantaseerden nu over iets heel jeugdigs, wat hun leven vol en gelukkig en rijk zou maken. En Moeder schreef : „Dit doet me meer pleizier, dan alle antieke kasten der wereld."

En toch . . . en toch . . . raakte Jan na eenige maanden weer verstrikt in de bekoring der oudheid. Het was wel iets heel simpels wat hij kocht, iets heel eenvoudigs . . . maar Jan dacht, dat geen verrassing Willy aangenamer zou kunnen zijn, want het was tevens iets bijzonders.

's Avonds na den eten werd de verrassing bezorgd ; Jan glunderde al bij het idee hoe verrukt Willy zou zijn. Zelf sjouwde hij het groote wonder binnen . . . het was een ouderwetsche manden wieg met een donkergroen, afhangend kleed.

Willy keek . . . keek . . de oogen verwijd van verwondering.

— „En," zei Jan handenwrijvend, „wat zeg je daar nu van Wil ?" — —

Toen klonken daar de ijzige, koele, hardvochtige woorden : „Wat moet dat monster hier doen ?"

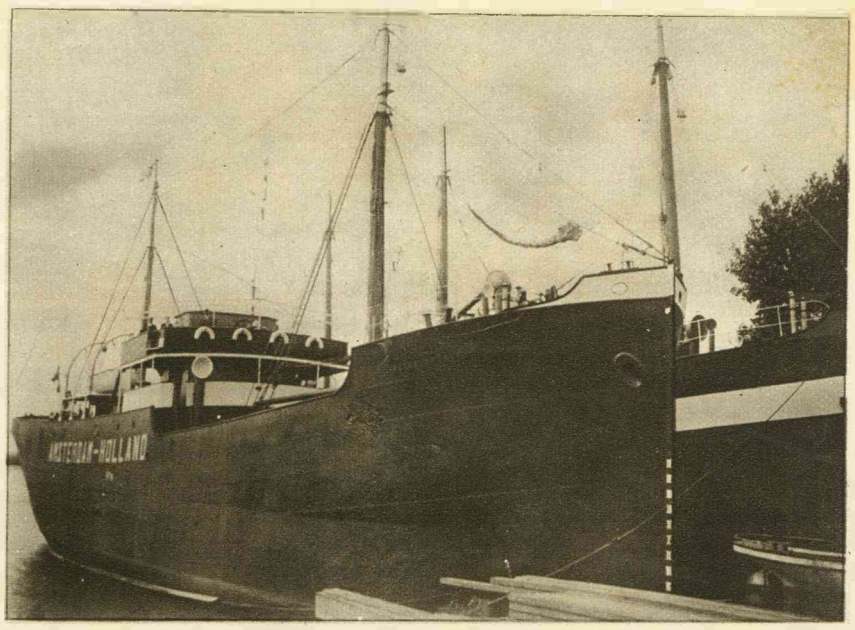
„Monster ?" — Jan voelde zich driftig worden.

„Ja, monster of mormel, als je dat mooier vindt," zei Wil, die prikkelbaar was.

„Maar weet je dan wel wat het is ?" vroeg Jan, zich nog trachtend te bedwingen.

„Net of ik dát niet zou weten," zei Wil schamper. „Maar ik zeg je, mijn kind komt niet in zoo'n mal, bespottelijk, krankzinnig ding te liggen."

En Wil had een visioen van een snoezig roomkleurig wiegje met groote wit-zijden strikken, waarin de Baby als een vorstenkindje tronen zou. O, ze werd dol-driftig als ze keek naar dat lompe, houten mirakel met zijn doodsche groene gordijnen. En ze zei het ! Het gevolg was een onverkwikkelijke scène, die eindigde met de huilwoorden van Wil : „Ik haat al dat oude gedoe ! En ik wou, dat je er nooit mee begonnen was. . . ."

DE „BERKELSTROOM" TOT ZINKEN GEBRACHT.

Het Nederlandsche stoomschip „Berkelstroom", van de Hollandsche Stoomboot Maatschappij, dat door een Duitsche duikboot met geschutvuur werd tot zinken gebracht. *(V.F.B.)*

Dat was nog het slot niet. Want eenige dagen daarna kwam de heer, die de antieke kast gekocht had ; deze verkeerde in het hoogste stadium van woede, omdat hij, zooals hij het zeer plat uitdrukte, door Jan bed . . .d was. Een kenner had de antieke kast gezien, onderzocht en geconstateerd dat ze niets waard was. Nu eischte de heer zijn geld terug, wat Jan en Wil niet meer hadden, en maakte verder een hevig kabaal.

Willy leunde doodsbleek in de canapé, en Jan, waar ze nog niet mee verzoend was, trachtte den woordenvloed van den heer te stuiten. Toen deze uitgebulderd was, stelde Jan een minnelijke schikking voor. De heer wilde hiervan echter niets weten. 's Avonds nog schreef Wil aan Moeder om geld, en zei Jan deemoedig : „Mijn lieve, beste, eenige vrouwtje." — Willy had hem niets verweten, en geheel verzoend droegen zij samen dezen noodlottigen, wreeden slag der miskende oudheid.

En weer eenige maanden daarna lag de Baby rozig en tevreden in het roomkleurige wiegje met de wit-zijden strikken. Boven op zolder stond in een hoek de versmade houten collega. In den salon stond tusschen de ramen de kast, die nu weer voor antiek doorging. En Willy had troostend gezegd : „'t Vult toch wel leuk, zoo'n kast !" En Moeder, die meer dan ooit kwam, nu er een klein naamgenootje was, had Willy gelijk gegeven. Jan vond, dat nergens op de wereld zoo'n paar vrouwen te vinden waren als Moeder en Wil.

Nog later bengelde de Chineesche bedelaar aan een touwtje, dat om zijn dik, wanstaltig nekje geknoopt was, in het wiegje. Hij werd Baby's liefste speelgoed. Jan sputterde niet tegen, toen hij dit voor het eerst zag, en ook zei hij niets, toen Willy twee van de oud-Engelsche bordjes brak. Jan had opgehouden antiquair te zijn.

EEN BELANGRIJKE UITBREIDING

Extérieur van het nieuwe pand.

De door geheel Nederland bekende zaak in auto's, motor-rijwielen, sportartikelen, bootmotoren enz. van den heer A. J. Stallinga aan de Hoogewoerd te Leiden, heeft een zeer belangrijke uitbreiding ondergaan, waardoor ze ongetwijfeld geworden is tot een der eerste inrichtingen op dit gebied in ons land.

Reeds geruimen tijd moest de heer Stallinga, die zijn zaak steeds wilde doen zijn — en daarin ook werkelijk geslaagd is — een warenhuis op sportgebied, met de beschikbare ruimte woekeren, totdat de wakkere zakenman het geluk had door aankoop eigenaar te worden van het perceel naast de bestaande garage. De zoo lang begeerde uitbreiding kon nu tot stand komen, en ongeacht de moeilijke tijdsomstandigheden en de abnormaal hooge prijzen der materialen, werd hiermede onder leiding van den architect L. v. d. Laan, een aanvang gemaakt, met het gevolg dat thans een gebouw verrezen is, zoo modern en up to date, dat het Leiden tot sieraad strekt. In het nieuwe gebouw, dat geheel naar de eischen van den tijd is ingericht, is nu de auto- en motorrijwielgarage en -handel gevestigd, terwijl in het oude perceel de handel in sportartikelen, rijwielen enz. blijft. De geheel vervormde en vergroote auto-garage biedt ruimte voor 14 auto's. De inrij is $3^1/_2$ meter breed en heeft ronde hoeken, zoodat de grootste auto er zonder moeite kan inrijden. Voorts zijn er werkplaatsen voor herstellingen aan motors en auto's, een waschinrichting enz., terwijl naast den ingang der garage een keurig ingerichte étalageruimte gelegenheid biedt voor expositie van auto's en rijwielen. De geheele inrichting, die electrisch wordt verlicht en voorzien is van centrale verwarming, doet aangenaam en frisch aan, en zoowel de eigenaar als de bouwer kunnen trotsch zijn op hetgeen zij tot stand brachten !

Intérieur van de nieuwe garage. *(foto's Jonker).*

NEDERL. ROTOGRAVURE-MAATSCHAPPIJ, LEIDEN.